

M. Kračmanov Valjavac. - (Varaždin). - Sl. Glasn. II. 1888. 187.

O vilah.

529/79

Bila je jedna puca, pak je svinje pasla i jedno prasico je imela. Ova se ni štela nigdar pasti a svita je bila zmerom. Onda je ona to povedala doma, pa so njoj rekli ljudi: tri zemi vojtko dugo, pak priveži prasici za nogo, pak kam govori ona, pa ti hodi za njom. I tak je ona napravila. Onda na jeden pot ide prasica, pa ova puca za njom. Dojde prasica do jedne štorge, pak šurt vu njo ide. Onda i ova puca ide za njom pod jedno, pak dojde do jedni vrat. Prasica samo vudri u kulcom vu vrata; jedna vila joj odpre i već joj je bilo u kovanji pripravljeno jesti. Prasica je a ova puca stoji za njom; njo začleđuju vile, pak jo primejo i k sebi zamejo, a prasica je odšla nazad, nego x više potkam nigdar, gda god je tam došla, niso joj štela vrata odpreti, a ove puce ni još dan današnji nazad.

L

(To pripovedko mi je povedel neki pastir, ki je pasel pri potoku "Plitvici" pol ure od Varaždina. Isti mu je pravil Valjavcu eno o "vuijem" pastirju.)